

VAI: Alleen basisinfo op etiket

De informatie op verpakte producten wordt steeds complexer. De mogelijkheden van het etiket lijken eindig. Derhalve dient alleen basisinformatie op het etiket te komen. De rest zou de consument thuis op internet of in de winkel via een scansysteem kunnen opvragen.

Jan Droogh*

Los van alle discussies over de beperkingen van het etiket kan worden vastgesteld dat etikettering verplicht is voor verpakte levensmiddelen. Daarmee is het etiket voor de producent tot op heden een belangrijk, zo niet het belangrijkste

Informatie op het etiket wordt niet door de consument gelezen

instrument voor het geven van informatie over het product aan de consument. De verplichte informatie op het etiket is voornamelijk gebaseerd op de etiketteringsrichtlijn (2000/13/EG). Daarnaast zijn in ongeveer 40 andere Europese regelingen teksten opgenomen over etikettering.

Genoemde etiketteringsrichtlijn geeft de lidstaten de vrijheid om zelf te bepalen welke etiketteringseisen voor verpakte levensmiddelen ook verplicht zijn voor onverpakte producten. In Nederland is het geven van informatie bij onverpakte levensmiddelen verplicht gesteld voor de naam en de fysieke toestand of specifieke behandeling als zonder deze vermeld-

ding de koper een verkeerde indruk kan krijgen. Zonder nu de winkel en de horeca vol te zetten met dichtbedrukte kaarten pleit de VAI er voor dat de consument ook bij onverpakte producten voldoende informatie over ingrediënten, houdbaarheidsdatum, enzovoorts kan krijgen,

Meer informatie

In tegenstelling tot nog niet zo heel lang geleden, toen producten veelal regionaal of landelijk werden geproduceerd, is mede onder invloed van de globalisering het aantal ingrediënten enorm uitgebreid. Hiermee werd ook de hoeveelheid tekst op het etiket steeds groter. Voeg hier nog aan toe dat de consument steeds meer kant-en-klaarmaaltijden wenst te kunnen kopen die vanwege de complexe samenstelling, maar ook de bereidingswijze, meer begeleidende informatie vereisen. Daarnaast willen overheid en consumenten dat de producent meer informatie c.q. waarschuwingen geeft. Denk aan de vlees-etikettering en de op handen zijnde vermelding van allergenen. Ook daarvoor wordt het etiket als de ultieme oplossing aangewezen.

Complexer

Het etiket wordt al met al steeds complexer. De vraag is dan ook gerechtvaardigd of de consument via deze weg nog wel op een begrijpelijke wijze kan worden geïnformeerd over wat voor zijn aankoopbeslissing relevant is.

Daar komt bij dat uit diverse onderzoeken blijkt dat veel van de informatie op het etiket niet door de consument wordt gelezen en de gemiddelde aankoopbeslissing uit gewoonte

plaatsvindt en slechts een kwestie van seconden is.

Een heroriëntatie op de wijze van het verstrekken van productinformatie aan de consument lijkt dan ook op zijn plaats. Zeker nu moderne informatietechnieken ons de mogelijkheden aanreiken om doelgerichte informatie te geven.

Basisinformatie

Is het etiket in de toekomst een oplossing voor alles of is dit een illusie?

Gelet op de tendens naar meer complexe en kleinere producten met vaak meertalige etiketten zal in overleg tussen alle betrokkenen de oplossing moeten worden gevonden in etiketten met een beperkte hoeveelheid basisinformatie. Voor het geven van de overige informatie moeten in het elektronische tijdperk zeker andere wegen kunnen worden gevonden. Gedacht kan worden aan scansystemen, websites, enzovoorts.

Database

Stichting Merkartikel en VAI onderzoeken momenteel de mogelijkheden en de haalbaarheid om een productinformatiesysteem in de vorm van een database op te zetten. Vooralsnog wordt hiermee beoogd productinformatie die nu al langs diverse kanalen door leveranciers wordt verstrekt, te standaardiseren, digitaliseren en centraliseren.

Momenteel inventariseren partijen welke informatie moet worden ingebracht, welke organisaties nog meer bij het project moeten worden betrokken, wie waar verantwoordelijk voor is, wat technisch en financieel haalbaar is, enzovoorts.

Onderwerp van onderzoek is ook de vraag of de consument hier behoefte aan heeft en de wijze waarop de consument er gebruik van zou kunnen maken. Via de websites van bijvoorbeeld het Voedingscentrum en van supermarkten zou de consument informatie uit deze database kunnen opvragen over samenstelling, productiewijze en eigenschappen van voedingsmiddelen. Nagegaan wordt ook of, en zo ja op welke wijze, de ALBA-merkartikelenlijsten (voedsel-overgevoeligheid) en NEVO-tabellen (voedingswaarde) hier in kunnen worden geïntegreerd.

Op dit moment wordt concreet gewerkt aan de standaardisatie van de in een dergelijk systeem op te nemen informatie. ■

*Drs. J.A.M. Droogh, secretaris Nederlandse Voedingsmiddelenindustrie VAI, Den Haag, 070 -3490202, droogh@vno-ncw.nl.

Steeds meer ruimte is nodig op de verpakking voor etikettering.